

یادگیری ماشین (۰۱-۸۰۵-۱۱-۱۳) بخش دوم

یادگیری با نظارت

دسته بندی

تعداد نمونه های آموزشی مورد نیاز

رگرسیون خطی

انتخاب مدل

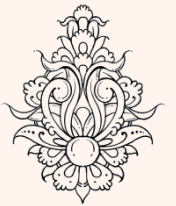
دانشگاه شهید بهشتی

پاییز ۱۳۹۴

احمد محمودی ازناوه

فهرست مطالب

- یادگیری کلاس
- ظرفیت یادگیری
- تعداد نمونه‌های آموزشی مورد نیاز
- دسته‌بندی چندکلاسی
- مقدمه‌ای بر رگرسیون
- - رگرسیون قطعی تک‌متغیره
- انتخاب مدل

یادگیری کلاس

Class learning is finding a description that is shared by all positive examples and none of the negative examples.

• بحث را با داده‌هایی که از دو کلاس مجزا تشکیل شده‌اند، آغاز می‌کنیم.

– مثال مورد دسته‌بندی خودروها به دو دسته‌ی «خودروهای خانوادگی» و «سایر خودروها» ست.

– با این کار می‌توان

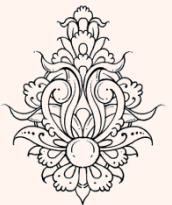
– کلاس یک نمونه‌ی نامشخص را **پیش‌بینی** کرد. **Prediction**

– یا این که دریافت کرده چه خودرویی را خودروی خانوادگی می‌دانند.

Knowledge extraction

– نمونه‌ی نمایش ورودی‌ها:

– x_1 : price, x_2 : engine power

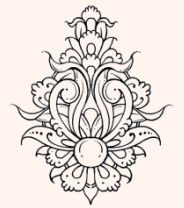
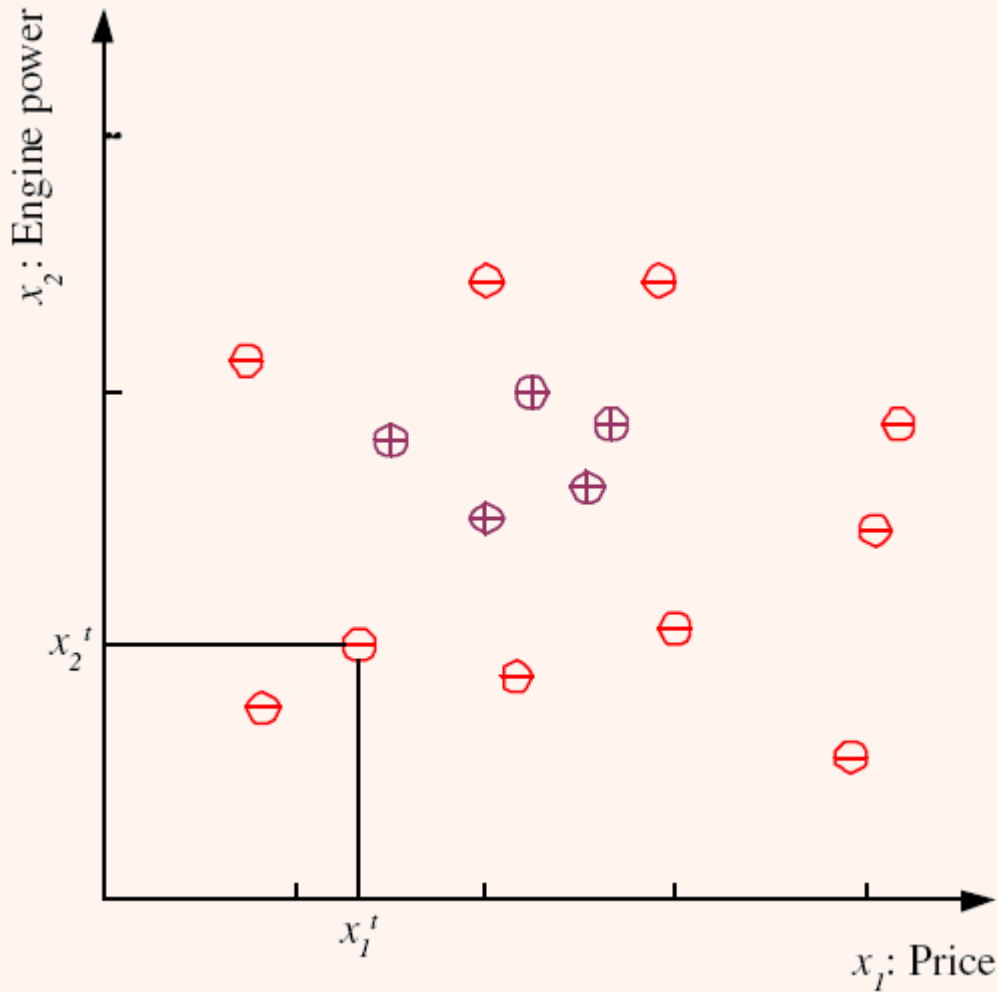

Training set

مجموعه آموزشی

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix}$$

$$\mathcal{X} = \{\mathbf{x}^t, r^t\}_{t=1}^N \quad r = \begin{cases} 1 & \text{if } \mathbf{x} \text{ is positive} \\ 0 & \text{if } \mathbf{x} \text{ is negative} \end{cases}$$

Hypothesis class \mathcal{H}

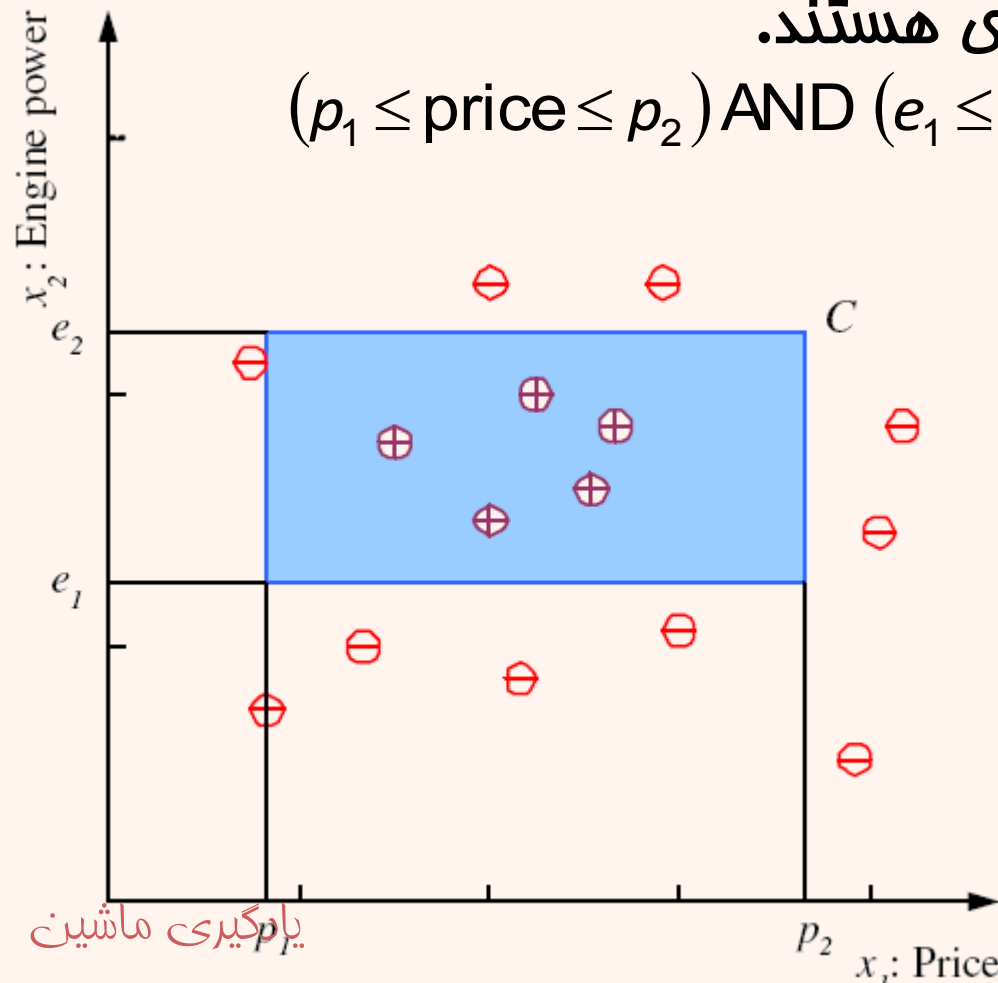
• «کلاس فرضیه» مدلی است که برای دسته‌بندی مورد استفاده

Hypothesis Class

قرار می‌گیرد.

• در این مثال شامل همه‌ی مستطیل‌هایی است که با محورهای مختصات موازی هستند.

$$(p_1 \leq \text{price} \leq p_2) \text{ AND } (e_1 \leq \text{engine power} \leq e_2)$$

Hypothesis

$$h \in \mathcal{H}$$

• از بین کلاس فرضیه

یک «فرضیه» با

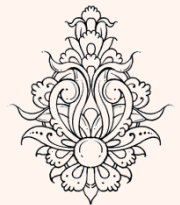
کم‌ترین خطا جستجو

می‌شود.

• هر چهارتایی مرتب

یک فرضیه را مشخص

می‌کند.

فرضیه

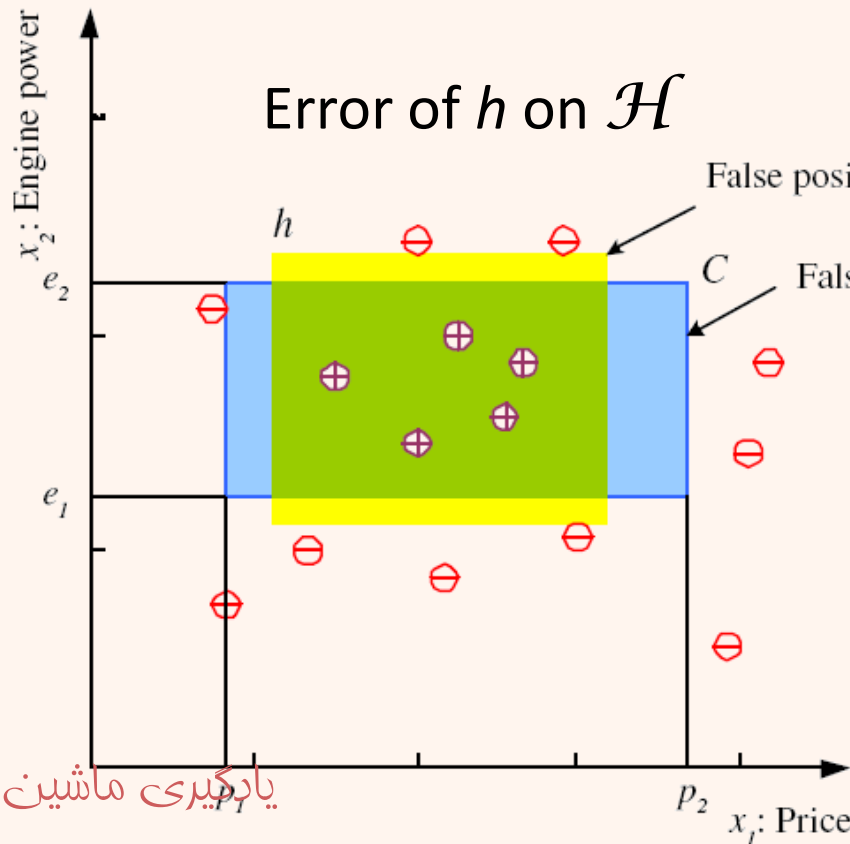
• هدف یافتن h به نحوی است که حداکثر شباهت به C را داشته باشد.

$$h(\mathbf{x}) = \begin{cases} 1 & \text{if } h \text{ says } \mathbf{x} \text{ is positive} \\ 0 & \text{if } h \text{ says } \mathbf{x} \text{ is negative} \end{cases}$$

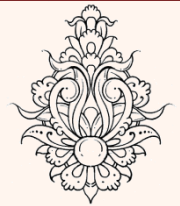
Error of h on \mathcal{H}

$$E(h | \mathcal{X}) = \sum_{t=1}^N 1(h(\mathbf{x}^t) \neq r^t)$$

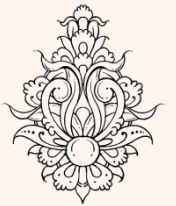
empirical error (training error)

• خطای آموزشی، میزان نمونه‌های آموزشی است که توسط h به درستی پیش‌بینی نمی‌شوند.

- بی‌شمار فرضیه می‌توان یافت که دارای خطای صفر باشند.
- یادگیری، را می‌توان جستجو برای یافتن بهترین پارامترها دانست.
- از بین تمامی فرضیه‌های درست، مناسب‌ترین فرضیه آن است که برای **نمونه‌های جدیدی که در آینده دیده می‌شود**، بهترین پاسخ را عرضه کند.

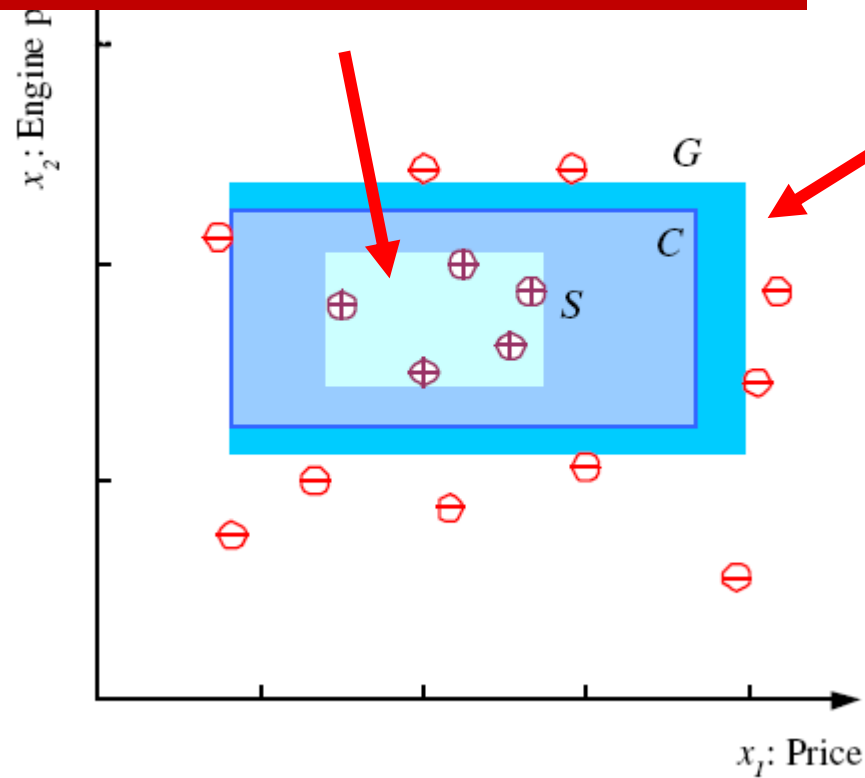
Version space

اقتصادی ترین فرضیه

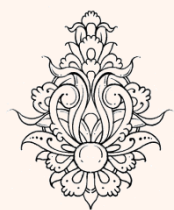
most specific hypothesis, S

most general hypothesis, G

عمومی ترین فرضیه

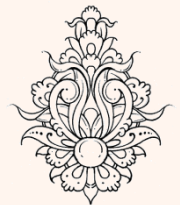
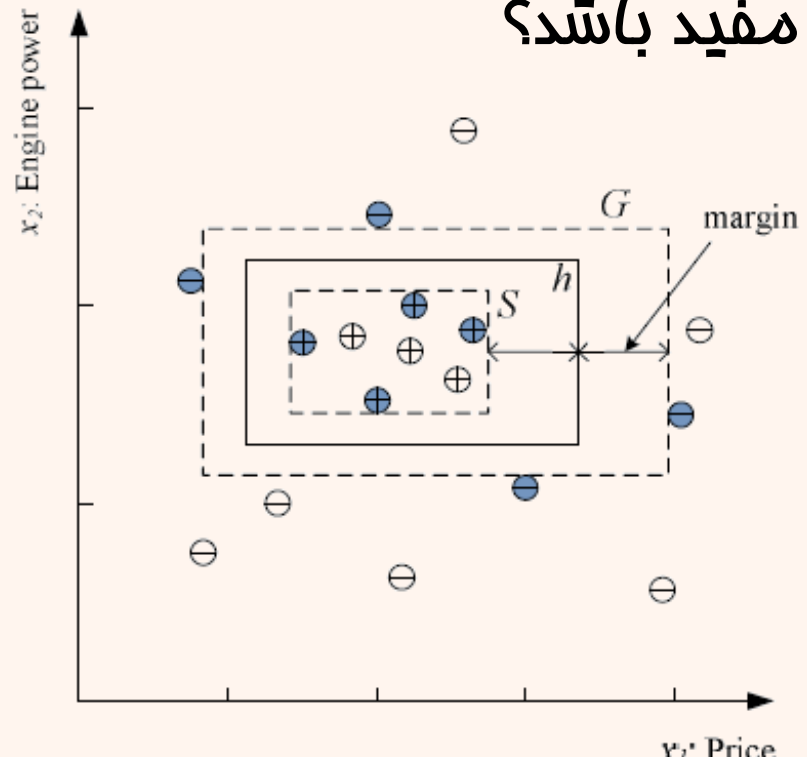
$h \in H$, between S and G is **consistent**
and make up the **version space** (Mitchell, 1997)

$$\text{Consistent}(h, D) \equiv (\forall \langle x, c(x) \rangle \in D) h(x) = c(x)$$

انتخاب بهترین فرضیه

- یک انتخاب مناسب برای فرضیه، در نظر گرفتن **بیشترین ماشیه** از اطراف است.
- بدین گونه، قابلیت تعمیم پذیری افزایش می یابد.
– برای یافتن چنین فرضیه ای آیا تابع خطای مطرح شده می تواند مفید باشد؟

ظرفیت

- در برخی کاربردها هزینهی اشتباه بسیار بالاست، از این رو در صورتی که نمونه در ناحیهی ماشیهی باشد، به جای دسته‌بندی برچسب «مشکوک» خواهد خورد و بررسی بیشتر آن به یک متخصص سپرده خواهد شد.

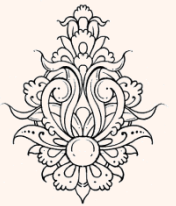
doubt

- تا این‌جا مطرح شد، هدف از یادگیری یافتن فرضیه‌ای با خطای صفر است.

$$E(h|X) = 0$$

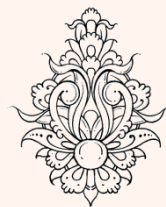
- اما همیشه، یافتن چنین فرضیه‌ای امکان‌پذیر نیست، در واقع برای هر کاربرد، باید مطمئن باشیم که کلاس فرضیه «ظرفیت کافی» برای آموختن C را دارد.

capacity

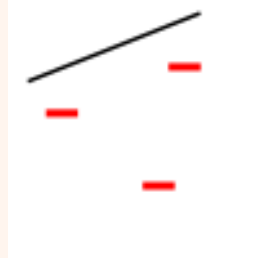
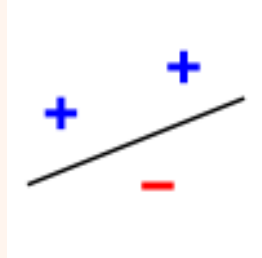
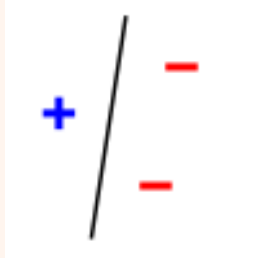

VC Dimension

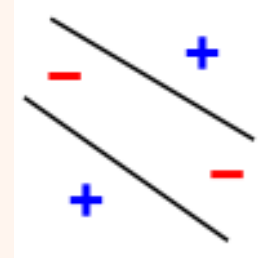
- در صورتی که یک پایگاه داده شامل N نمونه باشد، می توان آن را به 2^N شیوهی متفاوت برچسب زد (دسته بندی دوکلاسه).
- در صورتی که بتوان برای همهی این 2^N حالت، یک فرضیه $h \in \mathcal{H}$ یافت که کلاسها قابل جداسازی باشند، گفته می شود که \mathcal{H} ، N نمونه (نقطه) را **shatter** می کند. به بیان دیگر، این فرضیه قابلیت آموختن N نمونه را بدون خطا دارد.
- به بیشترین مقدار N ، **Vapnik-Chervonenkis (VC) Dimension** گفته می شود و به صورت $VC(\mathcal{H}) = N$ نمایش داده می شود.

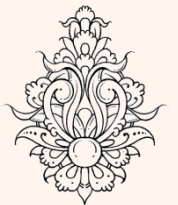
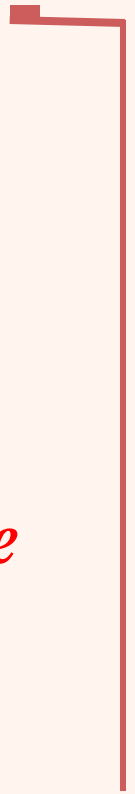
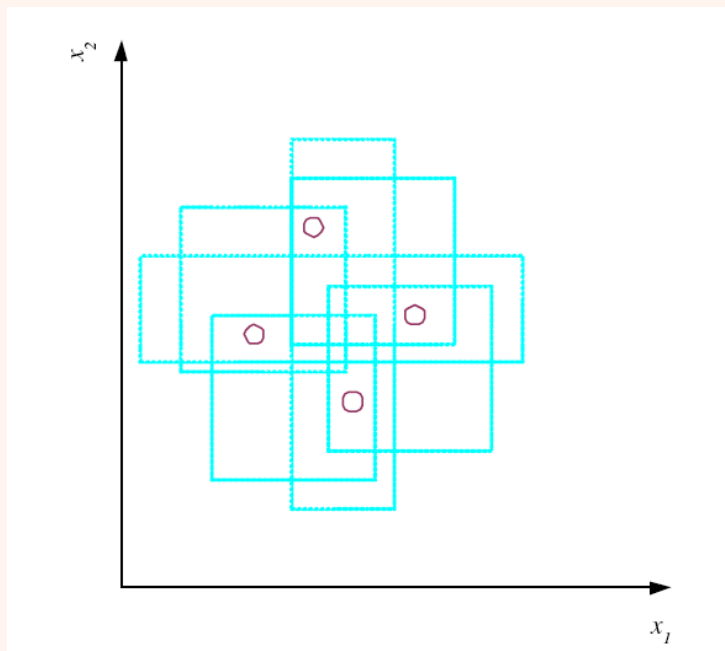
VC Dimension

3 points shattered

4 points impossible

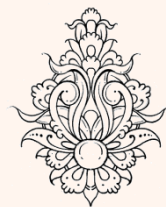
Probably Approximately Correct (PAC) Learning

- هر چه تعداد نمونه‌های آموزشی بیشتری در اختیار داشته باشیم، فرضیه‌ی به دست آمده، پاسخ دقیق‌تری خواهد داشت.

– کلاس مفروض C که در آن نمونه‌ها از یک توزیع ثابت استخراج شده‌اند، **PAC-learnable** نامیده می‌شود چنانچه با احتمال $1 - \delta$ بتوان فرضیه‌ای یافت که خطای آن کمتر از ϵ باشد.

- $\delta \leq 1/2$, $\epsilon > 0$

– با فرض این که اختصاصی‌ترین فرضیه در نظر گرفته شود، چه تعداد نمونه آموزشی (N) مورد نیاز است، تا با حداقل احتمال $1 - \delta$ میزان خطا حداکثر ϵ باشد؟

می‌خواهیم فرضیه‌ی مورد استفاده «بیشتر موارد»، «تقریباً درست» باشد

Probably Approximately Correct (PAC) Learning

Each strip is at most $\epsilon/4$

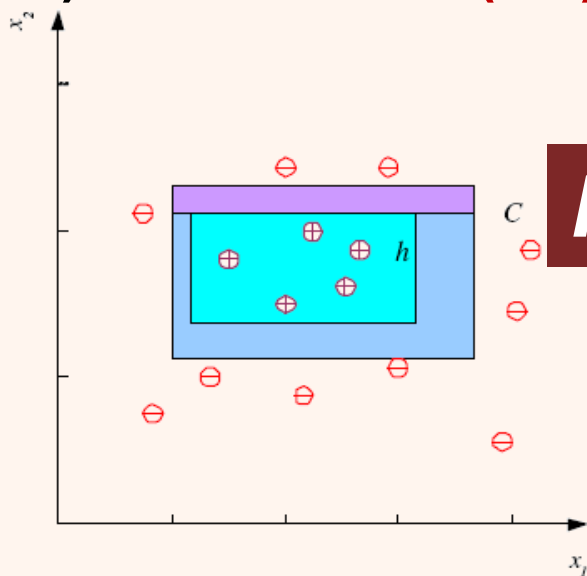
Pr that we miss a strip $1 - \epsilon/4$

Pr that N instances miss a strip $(1 - \epsilon/4)^N$

Pr that N instances miss 4 strips is **at most** $4(1 - \epsilon/4)^N$

$4(1 - \epsilon/4)^N \leq \delta$ and $(1 - x) \leq \exp(-x)$

$4\exp(-\epsilon N/4) \leq \delta$ and **$N \geq (4/\epsilon)\log(4/\delta)$**

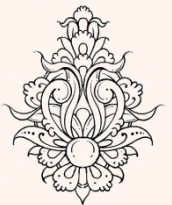
$$P\{C\Delta h \leq \epsilon\} \geq 1 - \delta$$

نویز

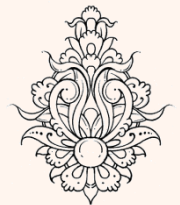
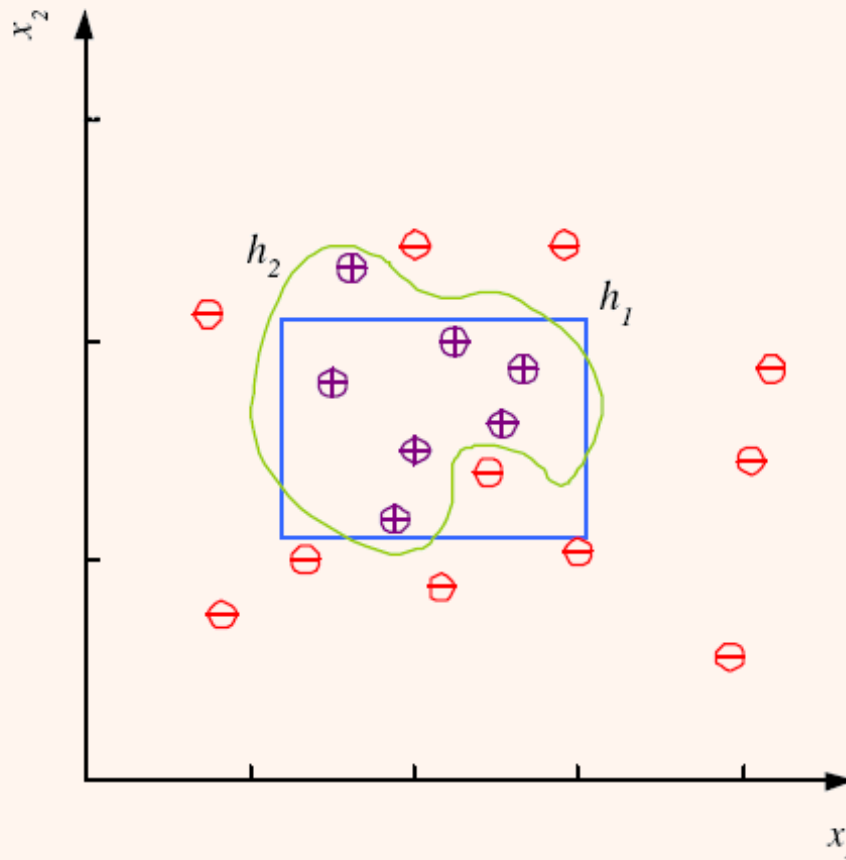
- «نویز»، ناهنجاری‌های ناخواسته در داده‌هاست.
- بر اثر نویز، دسته‌بندی دشوارتر خواهد بود و ممکن است دست‌یابی به فضای صفر امکان‌پذیر نباشد.
- عدم دقت در وسایل اخذ داده
- خطا در برچسب‌گذاری داده
- ممکن است برخی ویژگی‌ها در نظر گرفته نشده است و یا ویژگی‌هایی قابل مشاهده نبوده‌اند.

Teacher noise

نویز و پیچیدگی مدل

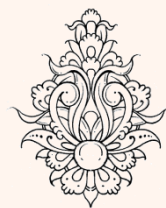
- هنگامی که نویز وجود دارد، مدل به دست آمده پیچیده‌تر خواهد شد.

مزایای انتخاب مدل ساده‌تر

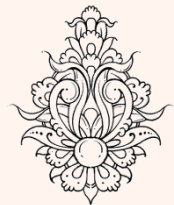
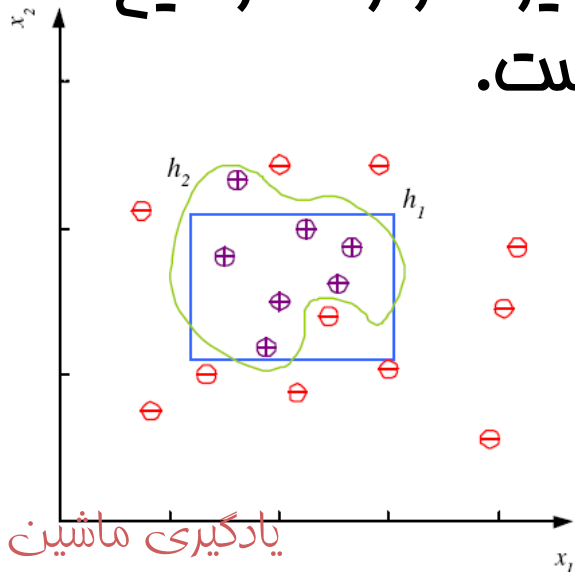
- استفاده از آن ساده‌تر است؛ پیچیدگی محاسباتی کمتری دارد.
- فرآیند آموزش آن، ساده‌تر است.
- در صورت کم بودن داده‌های آموزشی، انتظار داریم با تغییر داده‌های آموزشی، مدل ساده **تغییرات** کمتری داشته باشد.
- از سوی دیگر اگر مدل خیلی ساده باشد، با توجه به انحراف کم آن، دارای **bias** بیشتر خواهد بود.
- برای انتخاب مدل مناسب، باید هر دو این عامل‌ها را کمینه کنیم.
- استخراج دانش از مدل ساده، به راحتی صورت می‌پذیرد.
- به ویژه در مواردی که با نویز مواجه هستیم، مدل‌های ساده‌تر که تر از یک نمونه تاثیر می‌پذیرند، در این حالت هرچند دارای خطای بیشتری روی داده‌های آموزشی خواهند بود، ولی «تعمیم‌پذیری» بهتری خواهند داشت.

Less variance

تیغ Occam اصلی منسوب به William of Ockham منطق‌دان و فیلسوف انگلیسی است. در قرن ۱۴ میلادی ویلیام اوکام اصلی را مطرح کرد که به نام اصل «تیغ Occam» شناخته شد. طبق این اصل، هر گاه درباره علت بروز پدیده‌ای دو توضیح مختلف ارائه شود، در آن توضیحی که **پسچیده‌تر** باشد احتمال بروز اشتباه بیشتر است و بنابراین، در شرایط مساوی بودن سایر موارد، توضیح **ساده‌تر**، احتمال صحیح بودنش بیشتر است.

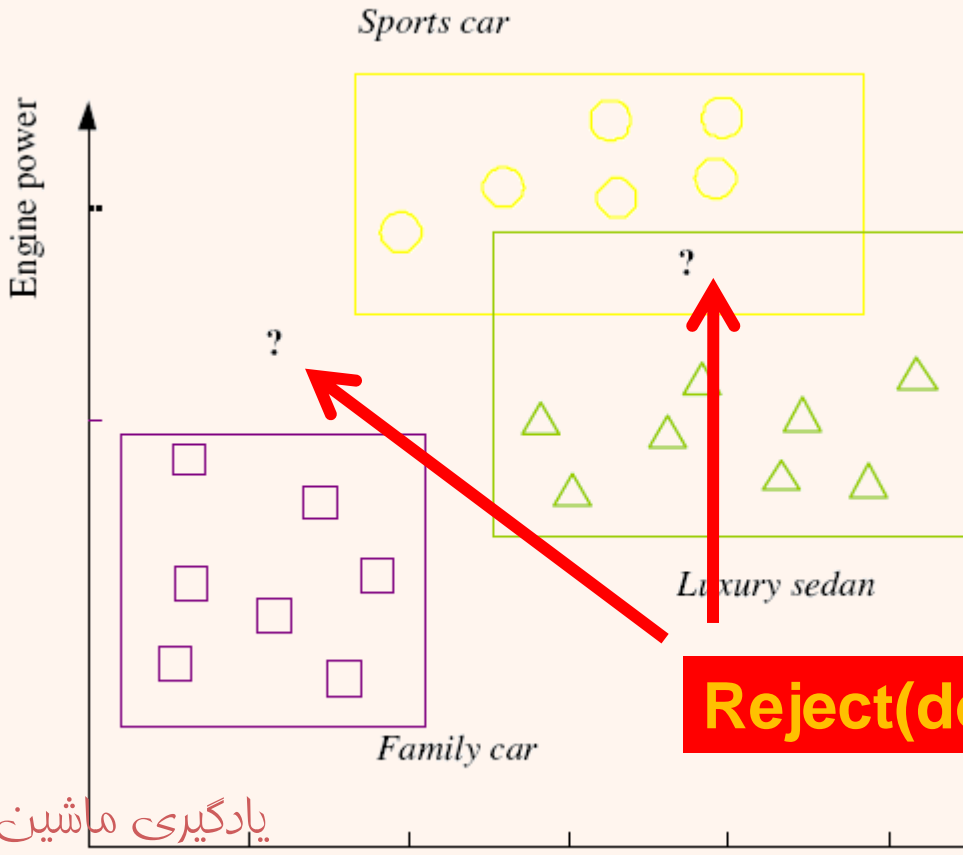

دسته‌بندی چندکلاسی (k)

می‌توان مساله را به صورت K دسته‌بندی دو کلاسه در نظر گرفت.

k ، r بعدی است.

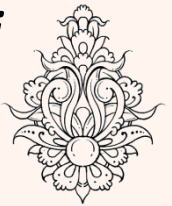
$$\mathcal{X} = \{\mathbf{x}^t, r^t\}_{t=1}^N \quad r_i^t = \begin{cases} 1 & \text{if } \mathbf{x}^t \in C_i \\ 0 & \text{if } \mathbf{x}^t \in C_j, j \neq i \end{cases}$$

Train hypotheses

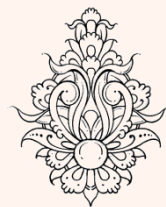
$h_i(\mathbf{x}), i = 1, \dots, K:$

$$h_i(\mathbf{x}^t) = \begin{cases} 1 & \text{if } \mathbf{x}^t \in C_i \\ 0 & \text{if } \mathbf{x}^t \in C_j, j \neq i \end{cases}$$

چند نکته در مورد دسته‌بندی

- در برخی کاربردها به جای یک فرضیه برای موارد مثبت، می‌توان دو فرضیه یکی برای موارد مثبت و دیگری برای موارد منفی در نظر گرفت، در این حالت اگر نمونه‌ای توسط هر دو کلاس تشخیص داده نشود، رد خواهد شد.
- توزیع دو کلاس همیشه مانند هم نیست، در نتیجه نمی‌توان همیشه فرضیه‌ی یکسانی را در نظر گرفت، به عنوان مثال کلاس افراد بیمار و سالم – افراد سالم خصوصیات مشابهی دارند اما بیماران بسته به نوع بیماری علائم و در نتیجه نشانه‌های متفاوتی خواهند داشت.

مقدمه‌ای بر رگرسیون

- در رگرسیون، برخلاف دسته‌بندی با یک تابع پیوسته مواجه هستیم:

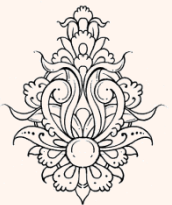
$$\mathcal{X} = \{x^t, r^t\}_{t=1}^N \quad r^t \in \mathcal{R}$$

- برخلاف **درون‌یابی**، در رگرسیون وجود نویز در خروجی را هم باید در نظر گرفت.

- وجود نویز را می‌توان به مربوط به متغیرهای مخفی (غیرقابل مشاهده) دانست.

$$r^t = f^*(x^t, z^t)$$

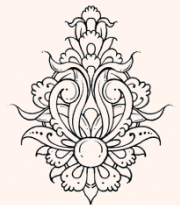
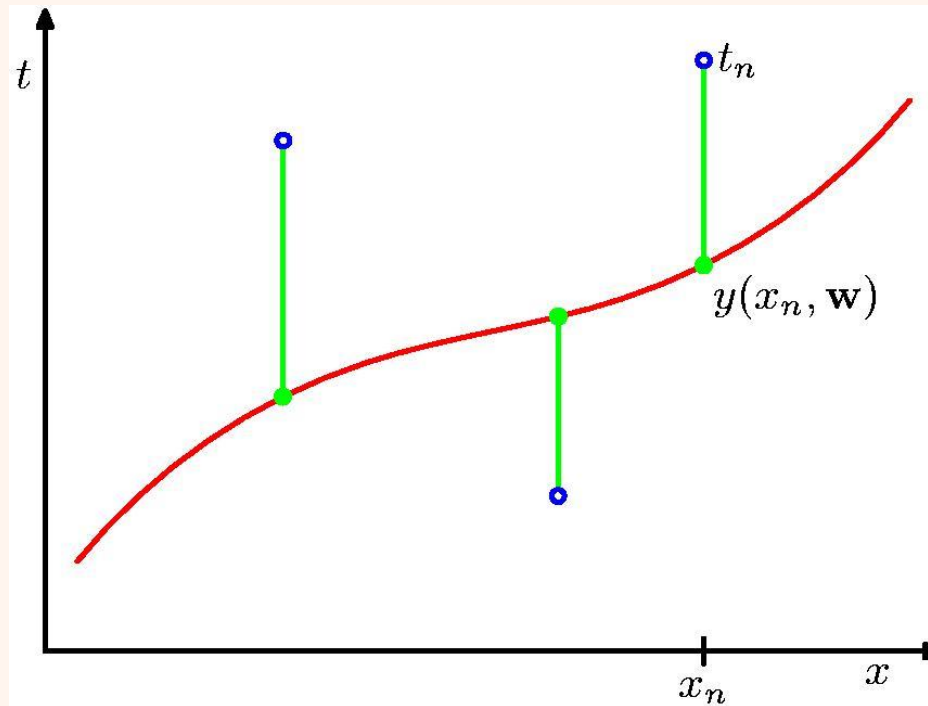
- هدف تخمین خروجی با استفاده از مدل پیشنهادی $g(x)$ است.

مقدمه‌ای بر رگرسیون (ادامه...)

- فضای داده‌های آموزشی را می‌توان به صورت زیر تعریف کرد:

$$E(g | \mathcal{X}) = \frac{1}{N} \sum_{t=1}^N [r^t - g(x^t)]^2$$

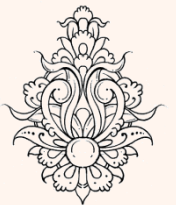
رگرسیون خطی تک متغیره

- با فرض این که $g(x)$ خطی است:

$$g(\mathbf{x}) = w_1 x_1 + w_2 x_2 + \dots + w_0 = \sum_{j=1}^d w_j x_j + w_0$$

- فرض می‌کنیم که مثال مورد نظر دوبعدی باشد، در نتیجه تابع خطی به صورت زیر خواهد شد:

$$E(w_1, w_0 | \mathcal{X}) = \frac{1}{N} \sum_{t=1}^N [r^t - (w_1 x^t + w_0)]^2$$

رگرسیون خطی تک متغیره (ادامه...)

$$E(w_1, w_0 | \mathcal{X}) = \frac{1}{N} \sum_{t=1}^N [r^t - (w_1 x^t + w_0)]^2$$

- برای پیدا کردن پارامترهای بهینه باید مشتق گرفته و آن را مساوی صفر قرار دهیم:

$$\frac{\partial E}{\partial w_0} = \frac{2}{N} \sum_{t=1}^N [r^t - (w_1 x^t + w_0)](-1)$$

$$\frac{\partial E}{\partial w_1} = \frac{2}{N} \sum_{t=1}^N [r^t - (w_1 x^t + w_0)](-x^t)$$

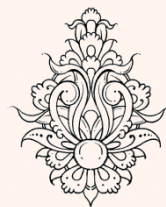
- دو معادله و دو مجهول

$$w_0 = \bar{r} - w_1 \bar{x}$$

$$w_1 = \frac{\sum_t x^t r^t - \bar{x} \bar{r} N}{\sum_t (x^t)^2 - N(\bar{x})^2}$$

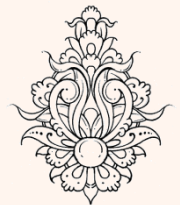
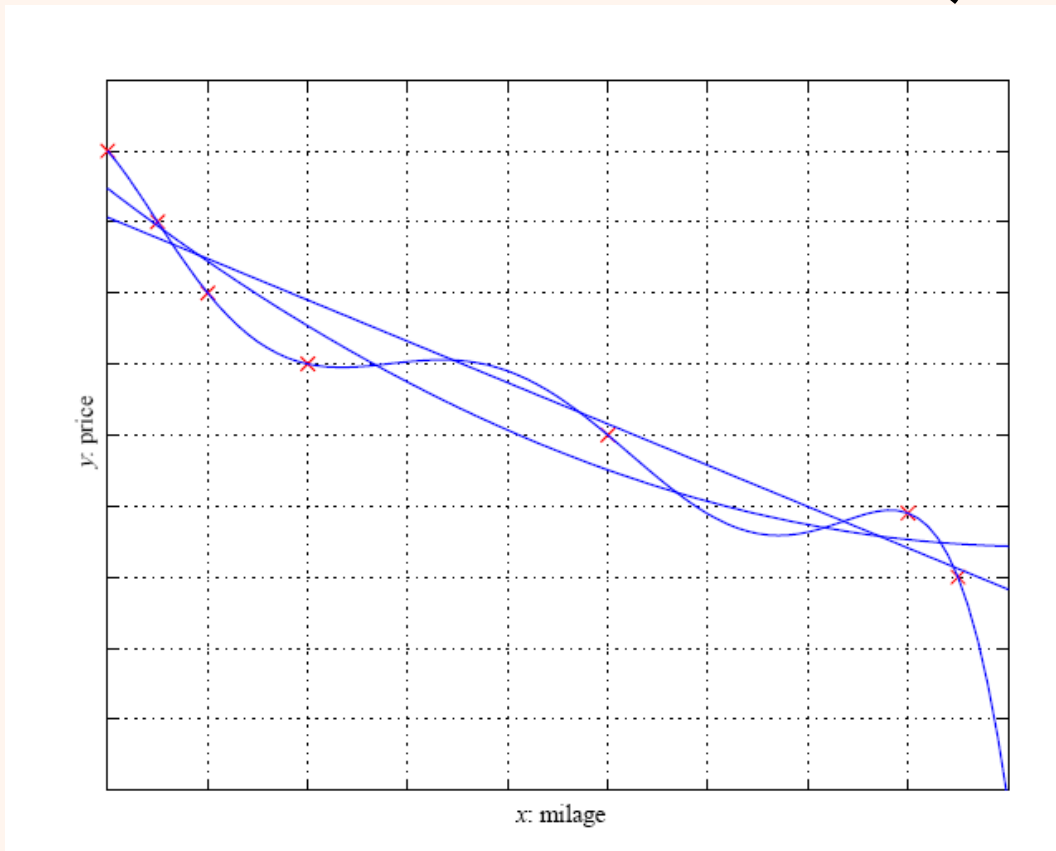
$$\bar{x} = \frac{\sum_t x^t}{N}$$

$$\bar{r} = \frac{\sum_t r^t}{N}$$

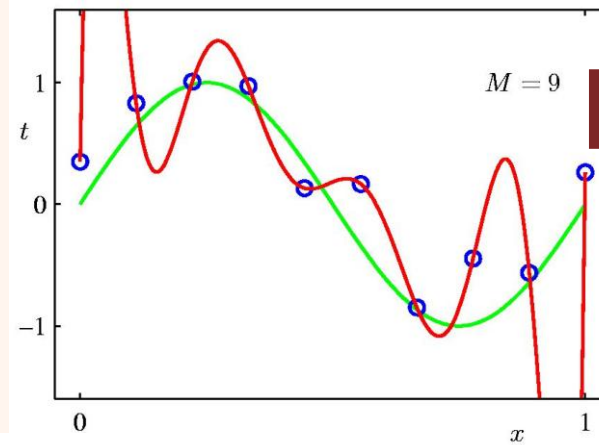
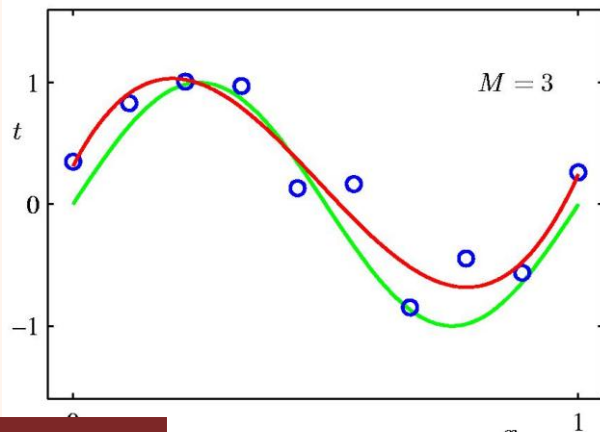
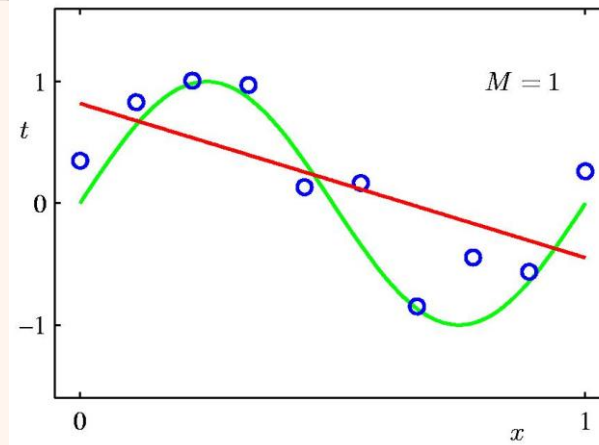
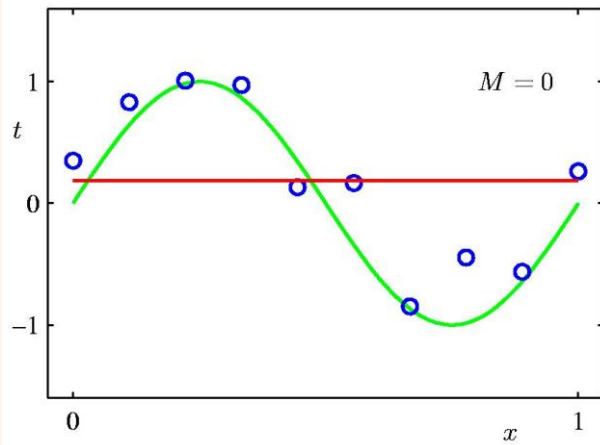

رگرسیون

- در صورتی که مدل خطی برای داده‌ها ساده باشد، می‌توان از تابع درجه‌ی دو و یا درجات بالاتر استفاده کرد:

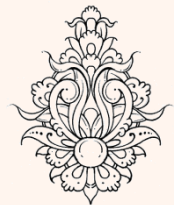
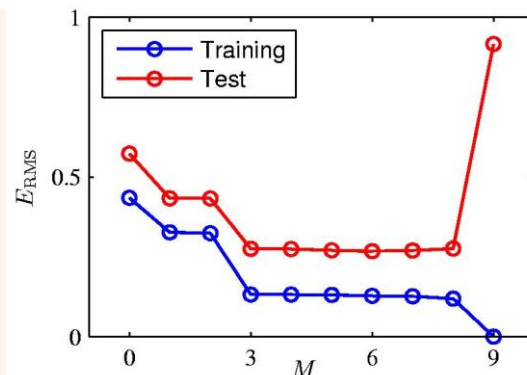

چند عملیاتی با درجات بالاتر

Over fitting

Best fit

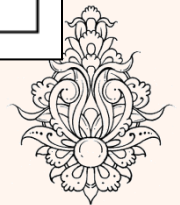

انتخاب مدل و تعیین پذیری

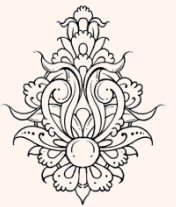
- یادگیری، یک مساله‌ی **ill-posed** است؛ داده‌های آموزشی به تنهایی برای یافتن یک راه حل یکتا، کافی نیستند.

x_1	x_2	h_1	h_2	h_3	h_4	h_5	h_6	h_7	h_8	h_9	h_{10}	h_{11}	h_{12}	h_{13}	h_{14}	h_{15}	h_{16}
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1
0	1	0	0	0	0	1	1	1	1	0	0	0	0	1	1	1	1
1	0	0	0	1	1	0	0	1	1	0	0	1	1	0	0	1	1
1	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1

- در یادگیری استقرایی، افزون بر داده‌ها باید مفروضاتی را نیز در نظر گرفت. بدون پیش‌فرض قادر به حل مساله نخواهیم بود.

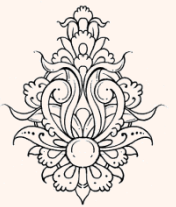

- در نتیجه، علاوه بر داده‌ها باید مفروضات دیگری در نظر گرفت که پاسخ یکتایی به دست آید. این پیش‌فرض‌ها «**inductive bias**» نامیده می‌شود.
 - کلاس فرضیه، پیش‌فرض مذکور تلقی می‌شود.
- هر چه ظرفیت فرضیه افزایش یابد، پیچیدگی آن نیز بیشتر خواهد شد.
 - دو مستطیل ناهمپوشان در مقابل یک مستطیل
- در «**انتخاب مدل**» باید تعمیم‌پذیری را در نظر داشت.

انتخاب مدل و تعمیم پذیری

- برای افزایش «قابلیت تعمیم» باید پیچیدگی مدل متناسب با پیچیدگی داده‌ها انتخاب شود.
- در صورتی که پیچیدگی مدل کم‌تر از داده باشد، اصطلاحاً گفته می‌شود **underfitting** رخ داده است.
 - مانند زمانی که یک منحنی درجه‌ی سه با یک خط تقریب زده شود.
 - در چنین حالتی فضای آموزشی و فضای مرزهای validation (validation error) هر دو بالا خواهند بود.
- در صورتی که مدل پیچیده‌تر انتخاب شود، **overfitting** رخ می‌دهد.
 - با افزایش داده‌های آموزشی می‌توان اثر آن را تا حدی کاهش داد.

Tradeoff سه گانه

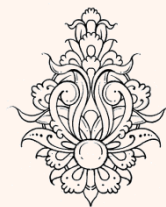
- بین عوامل زیر tradeoff وجود دارد:
 - پیچیدگی کلاس فرضیه \mathcal{H} ، $c(\mathcal{H})$
 - اندازهی مجموعهی آموزشی
 - فضای تصمیم

$N \uparrow, E \downarrow$
 $c(\mathcal{H}) \uparrow$, first $E \downarrow$ and then $E \uparrow$

- برای بررسی تصمیم‌پذیری، بخشی از داده‌ها را در آموزش مورد استفاده قرار نمی‌دهیم (validation set)، و تنها برای بررسی تصمیم‌پذیری مورد استفاده قرار می‌دهیم.
- در نتیجه، فرضیه‌ای که با داده‌های validation بهترین پاسخ را دارند، به عنوان فرضیه‌ی مناسب انتخاب می‌شود.
- بعد از آموزش، برای مقایسه روش مورد استفاده، داده‌های آزمایش که باید متفاوت از داده‌های آموزشی و داده‌های validation هستند، مورد استفاده قرار گیرد.

Test set (publication set)

ابعاد متفاوت الگوریتم‌های یادگیری ماشین

- مدل $g(\mathbf{x}|\theta)$
- تابع هزینه (cost or loss function)

$$E(\theta | \mathcal{X}) = \sum_t L(r^t, g(\mathbf{x}^t | \theta))$$

- فرآیند بهینه‌سازی

$$\theta^* = \operatorname{argmin}_{\theta} E(\theta | \mathcal{X})$$

- در صورتی که مدل پیچیده‌تر شود، به روش‌های پیچیده‌تری برای یافتن پارامترهای بهینه احتیاج خواهیم داشت.
- برای انجام مناسب آموزش به مدلی با ظرفیت مناسب، تعداد نمونه‌های آموزشی مناسب و یک فرآیند بهینه‌سازی خوب احتیاج داریم.

